

***Примена одредбе члана 486. став 2. Законика о кривичном поступку
код одлучивања о захтеву за заштиту законитости***

Врховни касациони суд одбациће поднети захтев за заштиту законитости на основу члана 487. став 1. тачка 4. у вези члана 486. став 2. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 45/2013), када је истакнута повреда закона истоветна повреди о којој се Врховни касациони суд већ изјаснио у раније донетој мериторној одлуци, решавајући о питању од значаја за правилну и уједначену примену права.

Из образложења:

„Правноснажним пресудама Вишег и Апелационог суда окривљени је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Бранилац окривљеног поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, јер дело за које је окривљени оптужен и правноснажно осуђен није кривично дело, па је на тај начин примењен закон који се није могао применити.

Одредбом члана 486. став 2. ЗКП прописано је да о захтеву за заштиту законитости који је поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1.), Врховни касациони суд одлучује само ако сматра да је реч о питању од значаја за правилну или уједначену примену права.

Бранилац окривљеног, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку, која је истоветна повреди о којој се Врховни касациони суд већ изјаснио у својој пресуди која пресуда је доступна лицима која имају правни интерес. Том пресудом је Врховни касациони суд одбио као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног доносећи мериторну одлуку о питању од значаја за правилну примену права.

Наведена пресуда је од значаја и за уједначену примену права, јер је Врховни касациони суд, одлучујући поводом истог правног питања и касније донетим решењем, одбацио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, и нашао, са аспекта правилности и уједначености примене права, у смислу члана 486. став 2. ЗКП да није потребно поново одлучивати о истој повреди закона, на коју се сада у захтеву за заштиту законитости указује.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 4. у вези члана 486. став 2. Законика о кривичном поступку одбацио захтев као у изреци решења.“

(Сентенца утврђена на седници Кривичног одељења 16. јуна 2014. године)